

Arrest

nr. 340 951 van 11 februari 2026
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: In de zaak X
ten kantore van advocaat B. D'HAENE
Warandestraat 66
2300 TURNHOUT

In de zaak X
ten kantore van advocaat M. SERNEELS
Antoine Dansaertstraat 92
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2025 (zaak met rolnummer X).

Gezien het verzoekschrift dat x die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2025 (zaak met rolnummer X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 april 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 24 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. D'HAENE, die verschijnt voor de verzoekende partij in de zaak met rolnummer X en van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. SERNEELS verschijnt in de zaak met rolnummer X. De verwerende partij wordt vertegenwoordigd door attaché S. DE MULDER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 20 maart 2023 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 23 maart 2023.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 31 mei 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Bij het CGVS werd verzoekster gehoord op 17 december 2024.

1.3. Op 27 februari 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 3 maart 2025 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye clan, subclan Habargidir. U bent geboren op (...) 1991 in het dorp Habaraawe, gelegen in het district Xarardhere, in de regio Mudug. U bent drie jaar naar de Koranschool gegaan. U deed het huishouden en u werkte als veehouder.

In 2007 trouwde u religieus met A.(...) S.(...) M.(...). Tijdens het huwelijk werd u mishandeld door uw echtgenoot en uw schoonmoeder. Onder druk van de clanoudsten en uw familie kon u van A.(...) scheiden in 2011. U moest uw dochter W.(...) afstaan aan A.(...), maar hij wilde al de kinderen afnemen van u. Na het huwelijk met uw tweede man, A.(...) O.(...) S.(...), verbleven uw kinderen van uw eerste echtgenoot bij uw moeder omdat A.(...) niet zou accepteren dat u de kinderen meenam. Niettemin ging uw ex-partner meerdere keren naar het huis van uw moeder om duidelijk te maken dat hij de kinderen wilde afnemen en hij viel u ook fysiek aan. In 2019 werd A.(...) O.(...) S.(...) meegenomen door Al-Shabaab omdat uw ex-man hem beschuldigde van het verkopen van verboden middelen.

Begin 2022 werd uw broer B.(...) onder dwang meegenomen door Al-Shabaab en werd hij getraind tot soldaat. In maart 2022 keerde hij terug naar het dorp. Hij kwam in het geheim tot bij u en vertelde u dat hij van plan was om te ontsnappen en zich aan te sluiten bij het Somalische leger in Mogadishu. Hij vroeg u om zijn reis te financieren. Uw broer belde drie dagen later en u stortte het afgesproken bedrag door naar hem. Rond eind april kwamen er twee leden van Al-Shabaab naar uw huis om te vragen of u wist waar uw broer was. Ongeveer een week later kwamen ze opnieuw en bedreigden ze u, ze zeiden dat ze zouden aantonen dat u uw broer had helpen vluchten en dat ze u zouden vermoorden. Ze kwamen een derde keer langs om u mee te nemen. U werd naar een gevangenis gebracht in het dorp en u werd gemarteld tot u toegaf dat u uw broer had geholpen. Al-Shabaab bracht u voor een rechter en die zei dat u zou worden gedood. In augustus 2022 kon u ontsnappen uit de gevangenis. U kreeg een lift tot in Mogadishu en ontmoette uw broer daar. U verbleef bij uw broer op de militaire basis. In september werd uw broer vermoord. Op de begrafenis ontmoette u de Peacemaker van uw clan. Die besloot om u te helpen en organiseerde uw reis uit Somalië.

U verliet Somalië op 23 december 2022 per vliegtuig met een paspoort en een visum voor Turkije. Daar verbleef u een week, waarna u te voet en met de boot naar Griekenland vertrok. U arriveerde in Griekenland op 1 januari 2023. U verbleef tot maart in Griekenland, u passeerde voor u onbekende landen en arriveerde in België op 20 maart 2023. Drie dagen later diende u een verzoek in om internationale bescherming.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al-Shabaab omdat u uw broer hielp vluchten. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een besnijdenisattest neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt

evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

1. Uw problemen met uw ex-man, A.(...) S.(...) M.(...), zijn niet geloofwaardig.

- Na de scheiding met A.(...) kwam hij "altijd ruzie zoeken" omdat hij wilde dat jullie kinderen bij hem verbleven. Het probleem werd groter nadat u trouwde met A.(...) O.(...) S.(...), ook al bleven uw kinderen bij uw moeder (CGVS, p10-11). U verklaart dat uw ex-man recht had op de kinderen en dat u hem daarom niet kon aanklagen bij Al-Shabaab. Gevraagd waarom hij de kinderen niet afnam – aangezien hij daar recht op had - zegt u dat de clanoudsten probeerden te bemiddelen, maar dat A.(...) niet luisterde naar hen (CGVS, p25). Nadat u Somalië verliet nam hij de kinderen mee (CGVS, p9). U zegt dat hij dat wel kon doen na uw vertrek omdat u er niet meer was, uw broer daarvoor vermist was, en omdat de clanoudsten niet meer samenzaten (CGVS, p26). Uw verklaringen over de problemen met uw ex-man gaan alle kanten uit en zijn totaal niet geloofwaardig. Immers, als hij recht had om de kinderen van u af te nemen, niet luisterde naar de clanoudsten, en familie was van de leider van Al-Shabaab in het dorp (CGVS, p12), is het totaal ongeloofwaardig dat hij zijn kinderen niet eerder opeiste. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die u daarna zou gekend hebben met Al-Shabaab.

- De scheiding tussen u en uw ex-man werd bemiddeld door de clanoudsten. Ze beslisten ook dat u één dochter moest afstaan. Niettemin bleef A.(...) – tegen het bevel van de clanoudsten in – herhaaldelijk langskomen en viel hij u zelfs fysiek aan (CGVS, p10-11). Gezien het belang van het clansysteem in Somalië, hoe verworven het is in alle aspecten van de samenleving, en het gewicht van de traditionele rechtspraak – Xeer -, is het ongeloofwaardig dat uw ex-man het bevel van de clanoudsten negeerde (zie blauwe map stuk 1).

- Doordat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen met uw ex-man, is het bijgevolg niet geloofwaardig dat uw huidige echtgenoot – A.(...) O.(...) S.(...) – werd meegenomen door Al-Shabaab aangezien u verklaart dat uw eerste man ervoor zorgde dat hij gearresteerd werd (CGVS, p12). Bovendien bent u tegenstrijdig over waar hij verblijft. U zegt dat hij momenteel bij zijn moeder in het dorp woont (ibid.). Geconfronteerd met uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingen Zaken (DVZ) waar u stelde dat u niet wist waar hij was en u hem de laatste keer zag in 2019 (verklaring DVZ, punt 16a), zegt u dat hij nog in het dorp is, maar toch niet bij zijn moeder (CGVS, p12). U biedt geen afdoende verschoning voor uw tegenstrijdige verklaringen over de verblijfplaats van uw huidige echtgenoot. Bijgevolg maakt u ook niet aannemelijk bij terugkeer naar Somalië een alleenstaande vrouw zonder (mannelijk) netwerk te zijn.

2. Het is niet geloofwaardig dat u uw broer hielp ontsnappen van Al-Shabaab

- Op het CGVS zegt u dat uw broer werd gerekruteerd door Al-Shabaab en hij zijn opleiding had voltooid (CGVS,p16). Bij de DVZ verklaarde u echter louter dat uw broer vluchtte voor Al-Shabaab omdat ze jongens rekruteerden, en niet dat hij effectief werd meegenomen en hij zelfs al een opleiding bij Al-Shabaab had afgerond (CGVS vragenlijst, punt 5).

- U zegt verder dat u een geit hebt verkocht op de markt van Daba gala om de reis van uw broer te financieren (CGVS, p21). Nochtans verklaart u eerder dat u slechts een keer, een "lange tijd geleden", naar Daba gala bent geweest met uw moeder (CGVS, p5). U zegt bovendien dat Al-Shabaab de controle had over uw dorp (CGVS, p12). Volgens de objectieve beschikbare informatie is het verboden voor vrouwen in Al-Shabaab-gebied om zonder mannelijke voogd hun huis te verlaten (zie blauwe map stuk 2). Het is bijgevolg niet aannemelijk dat u de reis van uw broer financierde.

3. Het is niet geloofwaardig dat u werd opgesloten door Al-Shabaab .

- Bij de DVZ verklaarde u dat Al-Shabaab na het vertrek van uw broer naar u kwam en uw telefoon controleerde, en dat ze er zo achter kwamen dat u uw broer had geholpen (CGVS vragenlijst, punt 5). Op het CGVS zegt u dat uw broer geen andere personen had in het dorp bij wie hij terecht kon en dat ze u daarom verdachten. Later zegt u dat uw ex-man aan Al-Shabaab vertelde dat u uw broer had geholpen en dat ze u daarom meenamen. Gevraagd waarom ze hem zouden geloven zegt u dat hij regelmatig langskwam bij u thuis, maar daarna zegt u dat hij enkel naar het huis van uw ouders ging (CGVS, p24-25). Uw verklaringen over de aanleiding waarom Al-Shabaab u beschuldigde en meenam gaan alle kanten uit en zijn niet geloofwaardig.

- U zegt dat u iets meer dan een maand werd opgesloten door Al-Shabaab. U zegt dat er daar andere mensen waren, maar u kent geen namen noch de reden dat ze in de gevangenis zaten (CGVS, p26). Er kan verwacht worden dat u meer kennis ter zake bezit.

4. De omstandigheden voor uw vertrek uit Mogadishu zijn niet geloofwaardig.

- Nadat u ontsnapte uit de gevangenis was u bebloed en gechoqueerd. Een man stopte met de auto, maar u kon niet vertellen dat u was ontsnapt van Al-Shabaab, dus u vertelde dat uw kind ziek was en dat u daar snel naar toe moest gaan (CGVS, p17). Niettemin hebt u geen bestemming gegeven aan de chauffeur. U zei dat uw kind in een ziekenhuis lag, maar u zei niet welk ziekenhuis. U vroeg aan de

chauffeur of hij u kon brengen naar de markt (CGVS, 27-28). Het is bijgevolg weinig geloofwaardig dat u op deze manier naar Mogadishu bent gereisd.

- Bij de DVZ zei u dat uw zoon Mohammed werd vermoord toen u in Mogadishu was en hij op weg was naar u (CGVS vragenlijst, punt 5). Bij het CGVS verklaart u dat hij werd meegenomen door Al-Shabaab en dat u op dat moment in het dorp was (CGVS, p14).
- U zegt dat u midden augustus naar Mogadishu vluchtte, en dat uw broer vier of vijf weken later werd vermoord (CGVS, 28). Ook op de DVZ zei u dat uw broer in september 2022 werd vermoord (vragenlijst CGVS, punt 5). Vervolgens verklaart u dat u iets meer dan een maand na zijn dood Somalië hebt verlaten (CGVS, 28-29), hetgeen zou moeten overeenkomen met oktober 2022. U vertrok echter op 23 december 2022 uit Somalië (CGVS, p6 & verklaringen DVZ punt 33), zo'n drie maanden na zijn dood. Dat u uw vertrek uit Somalië niet consequent kan situeren ten opzichte van het overlijden van uw broer doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de omstandigheden waarin u het land verlaten hebt.

Uit het neergelegd medisch attest, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kan niet worden afgeleid dat voorgaande vaststellingen moeten worden gewijzigd, noch dat u ten gevolge van uw besnijdenis (VGV, type II) niet kan terugkeren naar uw land van herkomst. U koppelt namelijk geen vrees om terug te keren naar Somalië aan uw besnijdenis (CGVS, p3).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgrs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille

van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidsstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidsstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Mudug te worden beoordeeld.

Mudug wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mudug een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Mudug is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De controle over de regio Mudug die samen met Galgaduud de deelstaat Galmudug vormt, is verdeeld tussen de deelstaat Galmudug en de deelstaat Puntland. Puntland controleert de noordelijke helft van de regio. Gaalkacyo, de hoofdstad van Mudug, is ook verdeeld waarbij Puntland het noordelijke deel van de stad controleert en Galmudug het zuidelijke deel. De militaire operaties van de nationale strijdkrachten en door de overheid gesteunde milities tegen al-Shabaab, resulteren in terreinwinst voor de Somalische regering in de regio. Zo werd Harardhere, een strategisch belangrijke havenstad, in januari 2023 heroverd op de groepering.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Mudug geschat op 1.317.403 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 87 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (48). Dit zijn vooral gevechten tussen het Somalische leger, soms met de hulp van de Habar Gedir-clanmilitie, tegen al-Shabaab. Andere geweldincidenten betreffen vuurgevechten tussen de aanwezige veiligheidsdiensten onderling, interclangeweld en AS-aanvallen tegen de veiligheidsdiensten. ACLED noteert twee incidenten waarbij geweld uitbreekt tussen twee AS-groepen doordat één AS-groep probeerde de terreurgroep te ontvluchten en zich over te geven aan de overheid. ACLED noteert in totaal 914 dodelijke slachtoffers in de regio Mudug door dit type van geweld. Er worden geen burgerdoden geregistreerd. Droneaanvallen van het Amerikaanse leger tegen AS-doelwitten vormen de meerderheid van de 19 geregistreerde incidenten onder de categorie explosions/remotely violence. De overige incidenten zijn aanslagen door al-Shabaab op de veiligheidsdiensten en geallieerde milities. Al-Shabaab pleegt ook een suicide vehicle-borne IED (SVIED)-aanslag tegen een safehouse waar leden van het federale parlement zaten alsook de

president van de deelstaat Galmudug. Onder *violence against civilians* noteert ACLED 20 incidenten met 24 burgerdoden, het betreffen voornamelijk clanconflicten omwille van bloedwraak of een grondgeschil. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid en in mindere mate omwille van droogte en overstromingen, hervestigt zich in Galgaduud of binnen dezelfde regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Mudug sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Mudug in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mudug een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mudug. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft op 27 maart 2025 en op 3 april 2025 verzoekschriften ingediend tegen dezelfde beslissing van de commissaris-generaal van 27 februari 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu dient dan ook te worden verwezen naar artikel 39/68-2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), dat als volgt luidt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Met toepassing van deze bepaling worden de beroepen met nr. 336 063 en nr. 338 324 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting wordt bevestigd dat de Raad uitspraak mag doen zoals wettelijk voorzien op basis van het laatst ingediende verzoekschrift, dit met rolnummer 338 324 en wordt aldus afstand gedaan van het beroep ingediend in de zaak met rolnummer 336 063.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt verzoekster bijgevolg geacht afstand te doen van het beroep in de zaak met rolnummer 336 063.

De Raad zal bijgevolg enkel uitspraak doen op basis van het verzoekschrift in de zaak met rolnummer 338 324.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, in een derde middel de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en in een vierde middel de schending van beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretisch betoog aangaande een deel van de aangevoerde rechtsbepalingen besluit verzoekster dat haar vluchtrelaas en vrees voor vervolging wel degelijk geloofwaardig zijn.

In ondergeschikte orde meent verzoekster dat haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden verleend omwille van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst, meer bepaald de regio Mudug.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster legt middels haar verzoekschrift 'een reisadvies van FOD Buitenlandse Zaken van België inzake de algemene veiligheid in Somalië' (stuk 3) neer.

3.2.2. Op 21 oktober 2025 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt (rechtsplegingsdossier, stuk 12):

- EUAA "Country Guidance: Somalia" van oktober 2025;
- EUAA "Country of Origin Information Report: Country Focus" van mei 2025;
- EUAA "Country of Origin Information Report: Security Situation" van mei 2025;
- EUAA "Country of Origin Information Query: Somalia: Major political, security and humanitarian developments" van 13 augustus 2025;
- COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie" van 25 maart 2025 (update);
- UNHCR "International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia" van september 2022.

Verweerder maakt verder ook volgend rapport over dat in het verlengde ligt van de COI Focus Somalië: "Vrouwelijke genitale verminking (VGV)" van 20 februari 2025 (update): LIFOS "Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation" van 13 mei 2025.

3.2.3. Ter zitting d.d. 22 oktober 2025 legt verzoekster een aanvullende nota neer met volgend bijkomend stavingstuk (rechtsplegingsdossier, stuk 10): een artikel in het Somalisch opgesteld zonder enige vertaling en waarvan de weblink niet werkt (stuk 1).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aangezien zij niet aannemelijk heeft gemaakt ten aanzien van haar land een gegronde vrees voor vervolging te hebben, noch een reëel risico te lopen zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing ten aanzien van verzoekster steunt op volgende motieven:

- (i) de problemen die verzoekster heeft met haar ex-man A.S.M. zijn niet geloofwaardig. Dit volgt uit het volgende:
 - (a) verzoeksters verklaringen over de problemen met haar ex-man inzake hun kinderen zijn tegenstrijdig en ongeloofwaardig. Hierdoor kan er geen geloof worden gehecht aan de vermeende problemen met Al-Shabaab;
 - (b) de scheiding tussen verzoekster en haar ex-man werd bemiddeld door clanoudsten, die ook beslisten dat zij één dochter moest afstaan. Dat haar ex-man dit bevel zou hebben genegeerd, is gezien het belang van het clansysteem en de traditionele rechtspraak (Xeer) in Somalië, ongeloofwaardig;

(c) gelet op het bovenstaande wordt ook niet geloofd dat de huidige echtgenoot door Al-Shabaab werd meegenomen. Daarnaast zijn er tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijfplaats. Er kan verder ook niet worden gesteld dat zij bij terugkeer een alleenstaande vrouw zonder (mannelijk) netwerk zou zijn;

(ii) het is niet geloofwaardig dat verzoekster haar broer hielp ontsnappen van Al-Shabaab:

(a) de verklaringen van verzoekster over haar broer zijn tegenstrijdig: bij het CGVS stelde zij dat hij door Al-Shabaab werd gerekruteerd en zijn opleiding had voltooid, terwijl zij bij de DVZ verklaarde dat hij niet effectief werd meegenomen;

(b) verzoekster geeft twee verschillende versies van feiten aangaande een bezoek naar Daba gala. Dat zij daar is geweest zonder een mannelijke voogd strookt bovendien niet met de beschikbare landeninformatie;

(iii) het is niet geloofwaardig dat verzoekster werd opgesloten door Al-Shabaab:

(a) verzoeksters verklaringen over de aanleiding waarom Al-Shabaab haar beschuldigde en meenam, zijn tegenstrijdig;

(b) ze zat iets meer dan een maand gevangen met anderen maar kan geen namen of redenen van waarom zij werden opgesloten, navertellen;

(iv) de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek van verzoekster uit Mogadishu, zijn niet geloofwaardig nu:

(a) de verklaringen van verzoekster inzake hoe zij naar Mogadishu is gereisd met een onbekende man nadat zij ontsnapte van Al-Shabaab, niet geloofwaardig zijn;

(b) verzoekster twee verschillende woonplaatsen opgeeft waar zij verbleef ten tijde van de moord op haar zoon M.;

(c) verzoekster haar vertrek uit Somalië niet consequent situeert ten opzichte van het overlijden van haar broer;

(v) uit het neergelegd medisch attest kan niet worden afgeleid dat voorgaande vaststellingen moeten worden gewijzigd noch dat verzoekster ten gevolge van haar besnijdenis niet kan terugkeren naar haar land van herkomst. Verzoekster koppelt immers geen vrees om terug te keren naar Somalië aan haar besnijdenis;

(vi) de veiligheidssituatie in de regio Mudug is sinds augustus 2023 niet zodanig veranderd dat een burger die terugkeert een reëel risico loopt slachtoffer te worden van ernstige bedreiging of willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoekster laat na het bewijs te leveren dat ze specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mudug. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in haar hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat verzoekster een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Bij een terugkeer naar Somalië vreest verzoekster het risico te lopen te worden vermoord door Al-Shabaab. Deze vrees is ingegeven doordat haar ex-echtgenoot haar huidige echtgenoot bij deze groepering heeft aangegeven wegens vermeende betrokkenheid bij de handel in verdovende middelen. Daarnaast vreest verzoekster te worden vermoord door Al-Shabaab wegens haar betrokkenheid bij de ontsnapping van haar broer aan deze groepering.

3.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.4.3. De Raad stelt vast dat verzoekster in het verzoekschrift het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch dat zij geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande te verklaren of te weerleggen. De motieven van de bestreden beslissing zijn echter draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij evenwel in gebreke blijft. Verzoekster gaat immers niet in concreto in op deze motieven. Hiermee doet

zij echter geen afbreuk aan de vaststellingen en gevolgtrekkingen van de bestreden beslissing, evenmin werpt haar algemene kritiek hier een ander licht op. De Raad sluit zich bijgevolg aan bij de pertinente en terechte motieven van de bestreden beslissing, die als hier overgenomen worden beschouwd.

Met betrekking tot het advies van de FOD Buitenlandse Zaken van België inzake de algemene veiligheid in Somalië (verzoekschrift, stuk 3), benadrukt de Raad dat een reisadvies slechts gericht is aan Belgische onderdanen die van plan zijn om naar Somalië te reizen doch geenszins een leidraad vormt voor de onafhankelijke instanties belast met het onderzoek van asielaanvragen van personen die de Somalische nationaliteit bezitten.

3.3.4.4. Verzoekster heeft in het kader van haar verzoek om internationale bescherming een medisch attest ingediend inzake haar besnijdenis (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 1).

Wat betreft het medisch attest inzake de vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) (type II) staat hierover in de bestreden beslissing het volgende:

“Uit het neergelegd medisch attest, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kan niet worden afgeleid dat voorgaande vaststellingen moeten worden gewijzigd, noch dat u ten gevolge van uw besnijdenis (VGV, type II) niet kan terugkeren naar uw land van herkomst. U koppelt namelijk geen vrees om terug te keren naar Somalië aan uw besnijdenis (CGVS, p3).”

Verzoekster zet in haar verzoekschrift in dit verband enkel het volgende uiteen: *“Voor een vrouw van 33 jaar is een terugkeer naar Somalië (levens-)gevaarlijk. Verzoekster verwijst naar het neergelegde medische attest en de problematiek van de besnijdenis.”*

De Raad stelt vast dat uit het voorgelegde attest blijkt dat verzoekster op heden besneden is (VGV type II). Dit element moet aldus worden betrokken bij de beoordeling of er in haar hoofde goede gronden bestaan om aan te nemen dat ze daadwerkelijk zal vervolgd worden bij een terugkeer naar Somalië, maar dit gegeven is op zich echter niet voldoende. Uit de voormelde landeninformatie blijkt immers duidelijk dat niet elke Somalische vrouw die reeds besneden is systematisch een risico loopt op (her)infibulatie bij een terugkeer naar Somalië. Een individuele beoordeling dringt zich aldus op, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals leeftijd, gezinssituatie, type VGV dat werd ondergaan, familiale percepties en tradities ten aanzien van de praktijk, enz. Uit de voormelde beschikbare landeninformatie volgt duidelijk dat het risico op herinfibulatie afhankelijk is van het individueel profiel van het meisje of de vrouw.

In casu stelt de Raad vast dat in hoofde van verzoekster geen voldoende risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die toelaten vast te stellen dat er in haar geval sprake is van een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat zij bij terugkeer naar Somalië aan (her)infibulatie zal worden onderworpen.

Verzoekster is een 34-jarige vrouw die een vrouwelijke genitale verminking van type II heeft ondergaan en verklaart gehuwd te zijn en zeven kinderen te hebben (administratief dossier, verklaring DVZ d.d. 26 mei 2023, vraag 17). Doorheen haar verklaringen maakt zij geen melding van problemen in Somalië die verband houden met het feit dat zij reeds een type II VGV heeft ondergaan, noch verwijst zij naar een risico op (her)infibulatie, zijnde een ernstigere vorm van VGV (type III). De Raad ontwaart bovendien geen familiale of sociale druk die erop wijst dat verzoekster bij terugkeer zou worden aangezet tot een verdere of zwaardere vorm van besnijdenis, gezien zij al zeven keer bevallen is en nog steeds type II besneden is. In samenhang met de beschikbare COI Focus vormen haar persoonlijke omstandigheden aldus een tegenindicatie om bij terugkeer opnieuw het slachtoffer te worden van VGV.

In voormelde omstandigheden dient dan ook te worden geconcludeerd dat er in casu goede redenen voorliggen in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij terugkeer niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

3.3.4.5. Ter zitting d.d. 22 oktober 2025 legt verzoekster een aanvullende nota neer, met name een artikel waarvan de weblink niet werkt en in het Somalisch is opgesteld zonder enige vertaling of verdere informatie aangaande de inhoud (rechtsplegingsdossier, stuk 10). Zij legt uit dat zij hiermee tracht aan te tonen dat zij ingevolge problemen in haar herkomstregio is gevlucht naar Mogadishu. Zij verwijst daarbij naar een weblink die niet toegankelijk is.

Het betreft een artikel van 10 december 2022, dat bestaat uit een foto van gebouwen, een foto van verzoekster en een foto van een niet nader geïdentificeerde man. Uit de bijgevoegde tekst en afbeeldingen kan niet worden afgeleid waarop dit document betrekking heeft. Het stuk is bovendien opgesteld in het Somalisch, zonder dat een voor eensluidend verklaarde vertaling werd toegevoegd, noch wordt het vergezeld van enige toelichting omtrent de inhoud.

Daargelaten dat het betrokken document reeds uit 2022 dateert, werd voor het bijkomend stuk geen voor eensluidend verklaarde vertaling neergelegd, waardoor de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan. Overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het Procedurereglement van de Raad), is de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling niet gehouden dit document in aanmerking te nemen.

Bijgevolg beschikt de Raad niet over de noodzakelijke elementen om de relevantie en bewijswaarde van dit document te beoordelen.

3.3.4.6. Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.6. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd.

3.3.5.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing en de aanvullende nota, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In haar aanvullende nota d.d. 21 oktober 2025 (neergelegd ter zitting) maakt de commissaris-generaal volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen:

(i) de aanwezigheid van actoren van geweld;
(ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken;
(iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten;
(iv) het aantal burgerslachtoffers;
(v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en
(vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud niet het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt.

Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een ASAanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland — waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering — maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mudug te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat

de regio Mudug een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De controle over de regio Mudug die samen met Galgaduud de deelstaat Galmudug vormt, is verdeeld tussen de deelstaat Galmudug (Zuid-Mudug) en de deelstaat Puntland (Noord-Mudug). Ook in de regionale hoofdstad Gaalkacyo is de controle verdeeld waarbij Puntland het noordelijke deel van de stad controleert en Galmudug het zuidelijke deel. De stad Xarardheere, van oudsher een bolwerk van AS, werd in mei 2024 bevrijd. Sinds februari 2025 hebben federale troepen de controle herwonnen over belangrijke gebieden in het zuiden van Mudug die lange tijd onder controle van al-Shabaab stonden. Naast anti-terreuroperaties door de overheid kampt de regio Mudug met sporadisch clangeweld.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van september 2024 werd de bevolking van Mudug geschat op 1.470.309 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 123 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (73). Het gaat onder meer om antiterreuracties tegen AS, interclangeweld en ASaanvallen tegen de veiligheidsdiensten waarbij AS vuurwapens en suicide vehicle-bom IED's(SVBIED) gebruikt. Voor explosions/remote violence noteert ACLED vooral aanslagen met geïmproviseerde explosieven door AS tegen de regeringstroepen, drone-aanvallen tegen AS en een incident waarbij drie kinderen gewond raken door de ontploffing van achtergelaten munitie. ACLED noteert in totaal 1.028 dodelijke slachtoffers in de regio Mudug door het geweld tijdens de verslagperiode. De meeste doden registreert ACLED onder battles, namelijk 759. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten over territorium of uit clanwraak. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 221 doden tot gevolg. Dit zijn gerichte aanvallen tegen AS-leden en -schuilplaatsen of —posities. ACLED tekent geen enkele burgerdode op door dit geweld. In totaal noteert ACLED 28 burgerdoden voor deze verslagperiode, de meerderheid

(20) door clangeweld.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED in Mudug van 1 april 2023 tot en met 31 juli 2025 262 veiligheidsincidenten registreert (gemiddeld 2,2 incidenten per week), met 1.894 dodelijke slachtoffers als gevolg (ongeveer 129 doden per 100.000 inwoners). Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 raakten ongeveer 30.787 personen ontheemd uit Mudug vanwege het conflict en de onveiligheid. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Mudug, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

De Raad stelt vast dat in casu de veiligheidssituatie in de regio Mudug moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat de regio Mudug een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico kan vastgesteld worden op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon indien de verzoeker specifiek geraakt wordt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Er wordt echter niet ontkend dat de situatie in de regio Mudug nog steeds volatiel blijft, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest Elgafaji (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoekster persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mudug voor haar dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat ze bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.

Verzoekster voert in haar verzoekschrift en aanvullende nota geen informatie of argumenten aan waarmee ze de analyse in de bestreden beslissing, die stand houdt in het licht van – in tegenstelling tot wat verzoekster in het verzoekschrift betwist – de recentere informatie waarnaar de verwerende partij verwijst in haar aanvullende nota van 21 oktober 2025, in concreto kan weerleggen.

In zoverre verzoekster meent dat de landeninformatie niet werd onderworpen aan een tegensprekelijk debat, stelt de Raad vast dat verwerende partij zich bij haar beoordeling mag baseren op algemeen toegankelijke, objectieve en actuele landeninformatie. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoekster in de mogelijkheid werd gesteld kennis te nemen van deze informatie en hierop te reageren, zodat zij deze gegevens kon betwisten in haar verzoekschrift dan wel in een aanvullende nota.

De Raad treedt derhalve voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie, die gebaseerd is op actuele landeninformatie, bij.

3.3.5.3. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. In de mate dat verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.9. Waar verzoekster in uiterst ondergeschikte orde vraagt om het dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

4. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummer X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 5

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET